سرلوڅ مرادزی ۲۰۲۲ / ۱۲ / ۱۲

قمرګل د خاطرو سندرغاړې

زه لا ښوونځي ته نه وم تللی. د لمريز ۱۳۳۰ لسيزې د پيل کلونه ول. کلي کې د ديوال شريک ګاونډي چې زموږ خپلوان هم کېده، واده وو. زه د څو نورو همزولو سره زموږ د کور د يوې کوټې پر بام ناست وم او لاندې مو د ګاونډي د کور په حويلۍ کې د واده د مراسمو ننداره کوله. نرې باران ورېده چې ډېر مزاحمت يې نه کاوه. د ګاونډي د حويلۍ په يوه سرکې ښايسته لويه چوتره وه چې د موسيقۍ ارکسترا پرې ولاړه وه. هنرمندانو سره ارمونيه، دوه سره ډول، طبله او سورنۍ وو. سندرغاړی چې نوم يې راڅخه هېر دی، دا سندره ويله:

سالوګی مې لمدوينه، نازکو
په څنګ جينکو، ميده باران دی

په حويلۍ کې سندرې ته بې توپيره نارينه، ښځې، هلکان او نجونې يو ځای ناڅي او يوه مسته او توده موسيقي ده چې موږ ماشومان ورته پاس د بام پر سر چکې کوو. زموږ د کلي ملا امام هم چې موږ ورته ملاکاکا ويل او زموږ تره کېده، د خپل کور د بام پر سر د موسيقۍ او نڅا ننداره کوله.

زه چې کله په ۱۳۶۲ کال د يو تحصيلي بورس(scholarship) له لارې اروپا ته راغلم او دلته مې د لومړي ځل لپاره ډېسکو ولېده، ما ته ۳۰ کلونه مخکې د خپل کلي ډېسکو رایاده شوه.

شاوخوا دوه لسېزې وروسته مې د ميرمن قمرګل په خواږه اواز کې د خپل کلي د ډېسکو هغه پخوانۍ سندره بيا واورېده او زړه خاطره يې تازه کړه.

د قمرګل ډېرې سندرې سږي ته د ژوند د يوې برخې خاطره وريادوي او په همدې لحاظ، قمرګل د خاطرو سندغاړې بولم.

اروا يې ښاده او ياد يې تلپاتې!

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ